

Ilúzie Paríža

Pri prechádzkach Parížom zistíte, že toto mesto niekedy klame. Ak dvihnete hlavu a za nete si všimnete fasády budov, uvedomíte si, že nie je okno ako okno a nie každými dverami sa dá vojsť.

Tromples l'oeil, čo v preklade znamená zavádzanie a klam oči, chcú zaujať, ale zároveň aj zmiasť okoloidúcich. Niektoré kresby sú na pohľad jasné a exotika námetu alebo divokosť farieb hne upúta pozornosť, prekvapí, poteší. Mnohé sa však hrajú s ilúziou, predmety alebo scény na múre akoby boli trojrozmerné. Autorom maliieb nechýba ani humor: prekvapí vás rozbité sklo, smiešne pózy postáv. Veselé kombinácie sýtych farieb dodávajú uliciam sviežosť a okoloidúciim úsmev. Atypické maliby na múroch nie sú ničím novým. Dominique Durand, grafik a dekoratér, objavil tromples l'oeil, počas cesty do Ameriky v r. 1974 a následne sa začal objavovať aj na francúzskych budovách.

V osemdesiatych rokoch mesto Paríž rozbehlo kampaň skrývania čtvrtí a ich pustých sivých múrov a okrem iného vylenilo aj rozpočet na vytvorenie falošných múrov. Technika maliieb na fasádach je zložitá, podkladom pre ne býva kameň, betón, tehla, sadra. Maliari, ktorí vovádzajú do sveta ilúzie, musia repektovať to, aby ich tvorba vydržala aspoň tri roky. Práca s farbami je náročná, pretože maliba na múre sa nedá zosvetliť ako je to pri obraze, treba pracovať so skutočným osvetlením ulice. Tie a svetlo ju počas dňa neustále dotvárajú. Neakaná krásť a veselost farieb a námetov na fasádach radikálne premieňajú sivé múry.

Tromples l'oeil sú ako hra na schovávačku, hra s ilúziou. Divák sa musí zahadieť a porozmýšľať, čo je skutočné a čo klam.

Danthine-Dopjerová, M.: Ilúzie Paríža. Slovenka, s. 68 a 69.